

ویژه نامه مقالات اقتصادی
«دولت آینده، دولت بخش»
«خصوصی است»

«هفته نامه تجارت فردا» در شماره ۴۴ خود، پرونده‌ای را به سفرهای خارجی رئیس جمهور و فرصت‌هایی که از دست رفت، تحت عنوان «جاماندگان از سفر» اختصاص داده است. در این پرونده گفت‌وگویی با «محمد مهدی بهکیش»، اقتصاددان ایرانی، با عنوان «دولت آینده، دولت بخش خصوصی است» می‌خوانیم. تجارت فردا، در این مصاحبه به سفرهای رئیس جمهور بدون حضور هیات تجاری همراه پرداخته است. متن کامل این مصاحبه از نظرتان می‌گذرد.

در این شماره می‌خوانید:

- جلسه شورای کمیته ایرانی ICC برگزار شد
- برگزاری سمینار «مقررات متحدالشکل خرید دین (URF 800)»
- انتصابات ICC
- تسهیلات ویژه برای کمیته ایرانی ICC
- اخبار کمیته ایرانی ICC
- معرفی کتاب‌های کمیته ایرانی ICC: «اصول و کلیات بیمه بازربری و کاربرد آن»
- ویژه‌نامه مقالات اقتصادی شماره ۲

وبسایت جدید کمیته ایرانی ICC: WWW.ICC-IRAN.COM

جلسه شورای کمیته ایرانی ICC برگزار شد

شورای کمیته ایرانی ICC با هدف بررسی عملکرد کمیته ایرانی اتاق بازرگانی بین‌المللی (ICC) در سال ۱۳۹۱، بررسی و تصویب برنامه‌های کمیته ایرانی ICC تا پایان سال ۱۳۹۲ و بررسی و تصویب بودجه این کمیته، به ریاست «محمد مهدی بهکیش»، نایب رئیس و دبیرکل کمیته ایرانی ICC، در تاریخ ۲۹ خرداد ماه ۱۳۹۲ تشکیل جلسه داد. به گزارش روابط عمومی کمیته ایرانی ICC، در این نشست، برنامه‌ها و بودجه کمیته ایرانی اتاق بازرگانی بین‌المللی برای سال ۱۳۹۲ مورد بررسی و تصویب شورا قرار گرفت.

شایان ذکر است، این جلسه بدون حضور «محمد نهاوندیان»، رئیس کمیته ایرانی ICC و اتاق بازرگانی و صنایع، معادن و کشاورزی ایران و با شرکت بیش از نیمی از اعضا به کار خود رسمیت بخشید.

در ابتدای جلسه، دبیر کل کمیته ایرانی ICC، با قرائت دستور جلسه، محورهای جلسه را به اطلاع اعضا رساند. وی به منظور بررسی عملکرد کمیته در سال ۱۳۹۱،

از چند تن از دبیران کمیسیون در خواست نمود تا به ارائه گزارش از فعالیت کمیسیون خود پرداخته و مسائل رخ داده در دوره اخیر را به استحضار اعضای شورا برسانند.

در ادامه، بهکیش به استمرار فعالیت‌های کمیته ایرانی ICC علیرغم ضعیف شدن فعالیت‌های بین‌المللی اشاره کرد و افزود: «با وجود بالا رفتن نرخ ارز در کشور و پیرو آن افزایش هزینه‌های کمیته ایرانی (بخش اعظم هزینه‌های این کمیته، شامل سفرها و حق عضویت و ... ارزی است)، همچنان ICC ایران حضور موثر و فعال خود را در ICC حفظ کرده است. از این رو در مرحله‌ای تصمیم بر محدود ساختن این هزینه‌ها گرفته شد که دکتر نهبوندیان بر تداوم و حضور در سطح بین‌المللی تأکید کرد، لذا کمیته ایرانی تلاش خود را نمود تا با وجود تمهیدات اتخاذ شده، موقعیت خوب خود را در ICC حفظ کرده و همچون گذشته روند فعالیت‌های خود را ادامه دهد.»

سپس وی از وقوع رویدادهای مثبت در کمیته ایرانی ICC خبر داد که در این میان می‌توان وبسایت جدید کمیته ایرانی را یکی از این موارد دانست که فعالیت گسترده‌ای دارد و کاملاً بازسازی شده است. وی گفت: «در این وبسایت، برای اولین بار، هر آنچه در دفتر مرکزی اتاق بازرگانی بین‌المللی (پاریس) و همچنین کمیته‌های ملی در سراسر دنیا رخ می‌دهد را می‌توان به صورت ترجمه شده مطالعه کرد. به علاوه، اخبار مرتبط با کمیته ایرانی ICC نیز در این وبسایت قابل مشاهده است. این امر در راستای انتقال اطلاعات به جامعه کسب و کار صورت می‌گیرد. به علاوه، وبسایت جدید کمیته ایرانی اقدام به ثبت‌نام آنلاین جهت شرکت در سمینارها و دوره‌های آموزشی نیز نموده است تا از این طریق، خدمات خود را با تسهیلات بیشتری در اختیار اعضا قرار دهد. همچنین، در این وبسایت برای هر یک از اعضای کمیته یک صفحه طراحی شده است تا هر اطلاعاتی را که تمایل دارند در آن صفحه بارگذاری نمایند.»

در بخش انگلیسی وبسایت نیز، تمام اخبار و وقایع رخ داده در کمیته ایرانی به زبان انگلیسی منعکس می‌شود و در اختیار ICC و کمیته‌های دیگر و علاقه‌مندان قرار می‌گیرد. این اتفاق نیز خدمتی نو است که به مخاطبان انگلیسی زبان کمیته ارائه می‌گردد.

همچنین هفته‌نامه الکترونیکی کمیته با تقویت محتوای خود طبق معمول تهیه شده و برای بالغ بر هزار و ۵۰۰ نفر از اعضای کمیته ایرانی مشتمل بر مدیران بانکی و ... ارسال می‌گردد. نظرسنجی صورت گرفته از هفته‌نامه کمیته ایرانی ICC، نشان از رضایت مخاطبان نسبت به آن دارد.

از دیگر خدمات کمیته ایرانی ICC، دفتر خدمات مشورتی است که با هدایت «محمد صالح ذوقی»، دبیر کمیسیون مقررات و رویه‌های بازرگانی و مدیر ارشد دفتر خدمات مشورتی کمیته ایرانی ICC، اداره می‌شود، به دلیل شرایط حاکم بر کشور، در سال گذشته این دفتر شاهد کاهش در تعداد مراجعین بود. از این رو، این دفتر تصمیم به برگزاری جلسات پرسش و پاسخ گرفت تا بدین طریق با این امر مقابله کرده و در راستای حل مشکلات جامعه کسب و کار گام بردارد.»

دبیرکل کمیته ایرانی، کمیسیون بانکی را دارای فعالیت گسترده دانست، از این رو از «فریده تذهیبی»، دبیر کمیسیون بانکداری کمیته ایرانی ICC، درخواست کرد تا به اتفاقات پدید آمده در منطقه اشاره کرده و فعالیت کمیسیون بانکداری کمیته ایرانی ICC را گزارش نماید. چرا که تحولات جدید در جریان است و متأسفانه بعضی از همسایه‌ها از موقعیتی که ایران دارد در حال استفاده هستند.

سپس بهکیش به فعالیت‌های کمیسیون‌های دیگر اشاره کرد که هر یک به فراخور کار خود به فعالیت خود ادامه می‌دهند و گزارشات آنها نیز مرتب ارائه می‌شود.

وی در ادامه به موضوع داوری پرداخت و گفت، ICC ایران نیز از لحاظ داوری موقعیتی بهتر پیدا کرده که در ادامه، «محسن محبی»، دبیر کمیسیون حقوقی و داوری کمیته به ارائه توضیحاتی پیرامون آن خواهند پرداخت.

سپس بهکیش از تذهیبی خواست پیرامون کمیسیون بانکداری و تحولاتی که در منطقه و کویت رخ داده صحبت نماید. تذهیبی به دو جنبه از فعالیت‌های داخلی و بین‌المللی کمیسیون بانکی اشاره کرد و سخنان خود را با مسائل مطرح در صحنه بین‌المللی آغاز کرد و گفت: «تعداد شرکت‌کنندگان در کمیسیون بانکی ICC بسیار زیاد است (در حدود ۴۰۰ نفر از بانکداران مهم دنیا در آن کمیسیون شرکت می‌کنند). از این رو، یکی از مشکلاتی که ICC با آن روبرو است پیدا نکردن میزبان برای این کمیسیون، به دلیل پر خرج بودن آن می‌باشد. از طرف دیگر، پاریس قادر به مدیریت تمامی امور کمیسیون‌ها نیست. بنابراین، مسئله کمیسیون‌های منطقه‌ای مطرح شد. در ابتدا، کمیته ایرانی را داوطلب فعالیت در کمیسیون منطقه‌ای و محور قرار گرفتن در منطقه عنوان کردم که این امر به واسطه شرایط ایران و سابقه فعالیت کمیسیون بانکی پذیرفته شد، ولی ناگهان در جلسه‌ای خبر از تشکیل جلسات کمیسیون منطقه‌ای در دوبی اعلام شد و دوبی به عنوان دفتر منطقه‌ای فعالیت خود را آغاز کرد و اتاق بازرگانی دوبی با منابع مالی وسیع خود میزبان این کمیسیون در منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا شد و یک بانکدار هندی مسئولیت اداره این دفتر را به عهده گرفت. این مسئله، با اعتراض کمیته ایرانی روبرو شد، که در نهایت جواب واصله حکایت از عدم دریافت نامه‌ای رسمی داشت، هر چند هرگز چنین نامه‌ای درخواست نشده بود. در جلسه لیسبون مجدداً این مطلب مطرح شد و اینجانب گردشی بودن کمیته‌های منطقه‌ای را مطرح کردم که رئیس جلسه بلافاصله از این امر استقبال کرد. البته، کمیسیون منطقه‌ای که در دوبی تشکیل شده است بسیار فعال می‌باشد که به دلیل پشتوانه قوی مالی آن است و قادر به دعوت متخصصین و تشکیل جلسه هست و همچنین دوبی تسهیلات ویزا و توریستی و ... نیز دارد.»

بهکیش در تکمیل صحبت‌های تذهیبی گفت: «چند سالی است که ICC به ۵ منطقه تقسیم شده است که کشور ما در منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا واقع شده است. جلسه اخیر، اجلاس منطقه‌ای در قطر تشکیل شد که بنده و دکتر نهادیان در آن

شرکت کردیم. از سوی دیگر، چنین برنامه‌ای از سوی ICC برای برخی کمیسیون‌های دیگر هم در حال اجرایی شدن است، که کمیسیون‌ها به صورت منطقه‌ای تقسیم شوند. به دلیل وجود امکانات در کشور امارات متحده عربی، چنین اجلاسی در دومی حالت ثابت پیدا کرده است.»

دبیر کمیسیون بانکداری ICC در ادامه افزود، جلسات داخلی بانکی در بولتن به دلیل حالت محرمانه آن چاپ نمی‌شود، ولی کمیسیون بانکی آمادگی ارائه توضیحات به هیئت رئیسه و هر فردی که دبیرکل و رئیس کمیته ایرانی اشاره کنند دارد. چرا که روزانه مشکلات جامعه کسب و کار در مطبوعات و اتاق بازرگانی مطرح می‌شود، ولی مسائل بانک‌ها در هیچ فضای مطرح نمی‌شود.

سپس دبیرکل کمیته ایرانی گفت؛ رئیس اقتصاد کلان اتاق ایران در جلسات کمیسیون بانکی به عنوان نماینده بخش خصوصی حضور دارد که می‌توان وی را نماینده بخش خصوصی دانست.

«احمد پورفلاح»، مدیر عامل شرکت سکو ایران و عضو شورای کمیته ایرانی ICC، در شرایطی که هجمه به بانک‌های خصوصی رو به ازدیاد است و برای دستیابی به دستاوردهایی همچون پیوستن به WTO و همچنین در ارتباط با اصل ۴۴ صحبت شده، بانک‌های خصوصی شدیداً تحت فشار هستند. از این رو، اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تهران اقدام به برگزاری جلساتی با حضور مدیران عامل بانک‌های خصوصی مانند خاورمیانه و کارآفرین کرد، تا بدین ترتیب گامی در جهت رفع مشکلات بانک‌های خصوصی برداشته شود. همچنین با این اقدام، بانک‌ها نیز صحبت‌های جامعه کسب و کار را خواهند شنید.

در ادامه «حسین سلیمی»، خزانه‌دار کمیته ایرانی ICC، تشکیل جلسه و مذاکره پیرامون مسائل و مشکلات موجود جامعه کسب و کار و بانک‌ها را اتفاقی مثبت ذکر کرد.

سپس بهکیش از دبیر کمیسیون حقوقی و داوری کمیته ایرانی ICC درخواست کرد که به ارائه گزارش کمیسیون خود بپردازد و در مورد تحریم‌ها و شرایط ایران توضیحاتی را ارائه دهد.

محبی در ۲ موضوع را مورد بررسی قرار داد. حل و فصل اختلافات بین شرکت‌ها و تجار، یکی از این دو موضوع می‌باشد که ICC در این زمینه بسیار فعال است و مرتب جلسه برگزار می‌کند و کتاب می‌نویسد. از سوی دیگر، از ICC می‌خواهند که یک نفر را به عنوان داور معرفی کند که در این زمینه هم کمیته ایرانی ICC بارها چنین امری را عهده‌دار بوده است.

محبی گفت: «ICC هر ۱۰ سال مقررات خود را اصلاح می‌کند که از ژانویه ۲۰۱۳، قوانین جدیدی را ارائه کرده و کمیسیون داوری مشغول ترجمه آن است. دیگر زمینه فعالیت کمیسیون داوری و حقوقی کمیته ایرانی، نقش مشاورین حقوقی شرکت‌ها و بخش شرکتی است که بسیار حائز اهمیت بوده و مدارک آن به تازگی به دست آمده است. بخش دیگر که مرتبط به فعالیت ما در ایران است، مسئله تحریم‌هاست که مسئله‌ای دو وجهی و شاید هم چند وجهی است که جنبه‌های سیاسی، بین‌المللی، مالی، بانکی، کشتیرانی، نظامی و ... را در بر می‌گیرد.»

وی افزود؛ ICC تشکیلاتی خصوصی است، و نقشی برای تاثیرگذاری بر دولت‌ها ندارد، هر چند از سال گذشته به عنوان ناظر UN پذیرفته شده ولی نمی‌تواند در تصمیم‌گیری‌ها نقش داشته باشد، بلکه می‌تواند در زمینه تصمیم‌سازی فعالیت کند.

در ادامه وی به سمیناری که سال گذشته در مورد تحریم‌ها برگزار شد اشاره کرد و آن را صرفاً تبلیغاتی دانست.

سپس تحریم‌ها را به دو گروه بین‌المللی و یک‌طرفه تقسیم کرد. وی افزود؛ تحریم‌های بین‌المللی از جانب UN وضع می‌شوند و تحریم‌های یک‌طرفه امری حاکمیتی هستند که هر دولتی برای حفظ امنیت خود می‌تواند آن را برقرار نماید.

در ادامه پور فلاح خواستار اقدام کمیته ایرانی ICC برای کاهش تحریم‌ها شد که دبیرکل کمیته در پاسخ به مکاتباتی اشاره کرد که سال گذشته با اتاق‌های آمریکا صورت گرفت.

به‌کیش نیز کمیته ایرانی ICC را مرکز تجمع نخبگان ذکر کرد که بنگاه‌ها و تجار بزرگ علاقه‌مند به مقررات، ضوابط و اصول را گرد هم می‌آورد.

سپس، دبیرکل کمیته ایرانی ICC از ذوقی خواست تا به ارائه گزارشی از دفتر خدمات مشورتی بپردازد. دبیر کمیسیون مقررات و رویه‌های بازرگانی، ضعف بزرگ در امر صادرات و واردات را به دلیل عدم آگاهی از ضوابط و دانش دانست. از این رو، هدف از تشکیل دفتر خدمات مشورتی کمیته ایرانی ICC، در وهله اول، کمک به اعضای ICC و در مرتبه دوم، اعضای اتاق‌ها ذکر کرد. ذوقی در ادامه، به برگزاری ۱۰ نشست پرسش و پاسخ در این دفتر اشاره کرده و آماری را پیرامون این نشست به حصار در جلسه ارائه داد.

به‌کیش به معرفی ۴ کمیسیون بیمه، حمل و نقل و پشتیبانی، اقتصاد دیجیتالی و خدمات مالی پرداخت.

در ادامه، برنامه‌های کمیته ایرانی ICC برای سال ۱۳۹۱ و همچنین بودجه کمیته ایرانی ICC که توسط خزانه‌دار کمیته ایرانی ICC تشریح شد و به اتفاق آرا مورد تصویب قرار گرفت.

در پایان، جلسه با اعلام تشکر حاضرین از کادر اجرایی خاتمه یافت.

برگزاری سمینار «مقررات متحدالشکل خرید دین (URF 800)»

سمینار مقررات متحدالشکل خرید دین (URF 800) توسط کمیته ایرانی ICC در تاریخ ۲۹ خرداد ماه ۱۳۹۲ در اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران برگزار شد. این سمینار با سخنرانی «فریده تذهیبی»، دبیر کمیسیون بانکداری کمیته ایرانی ICC و «نسرین جعفری» و با حضور جمع کثیری از کارشناسان امور بانکی و شرکت‌های بازرگانی تشکیل گردید.

نشست، با سخنان دبیر کمیسیون بانکداری ICC آغاز شد، وی به ارائه توضیحاتی پیرامون آشنایی با فعالیت‌های کمیسیون بانکداری اتاق بازرگانی بین‌المللی و تاریخچه مقررات خرید دین پرداخت.

International Chamber of Commerce

وی یکی از فعالیت‌های مهم اتاق بازرگانی بین‌المللی (ICC) را تدوین ضوابطی برای تجارت بین‌الملل با توجه به نیازهای روز بازار و پیشرفت‌های فناوری ذکر کرد. تذهیبی افزود، در این مسیر مقررات تنظیمی به اهمیت استفاده از ابزارهای پرداخت برای تأمین مالی نیز توجه کافی دارد، زیرا که پس از بحران‌های مالی اخیر نیاز به نقدینگی و تأمین آن از طریق اسناد تجاری مطلبی است که تأکید بسیاری روی آن صورت می‌گیرد. بررسی‌های اتاق بازرگانی بین‌المللی نشان داده است که ابزار تأمین مالی کوتاه مدت نسبت به سایر موارد تأمین مالی، ریسک کمتری دارد. بنابراین، مقررات تنظیمی را با امعان نظر به این مهم طراحی می‌کنند.

خرید دین شکلی از زنجیره تأمین مالی است که در تعدادی از ابزارهای بازرگانی بین‌المللی مانند اعتبار اسنادی، برات، سفته و فاکتورینگ از آن استفاده می‌شود.

هم اکنون اتاق بازرگانی بین‌المللی (ICC)، پس از سه سال کار مداوم توسط گروه منتخب کمیسیون بانکی و با همکاری مجمع بین‌المللی خرید دین IFA ضوابط متحدالشکلی برای خرید دین تدوین نمود. این مقررات که در اولین روز سال ۲۰۱۳ توسط ICC منتشر شد بر بازاری حاکم خواهد بود که ۳۰۰ میلیارد دلار گردش دارد و زبان مشترک همه کاربران آن خواهد شد. مقررات جدید برای بازار اولیه و بازار ثانویه هر دو تدوین شده و برای سهولت کاربران مدلهایی از توافق‌نامه‌های بازار اولیه و ثانویه نیز ارائه شده است. پیش‌بینی تضمین‌های لازم برای مسئول شناختن طرفین در هر دو بازار اولیه و ثانویه نیز در مقررات وجود دارد.

در ادامه جعفری، توضیحات کاملی درباره مقررات متحدالشکل فورفیتینگ، انجمن بین‌المللی فورفیتینگ، ساختار و ترکیب ماده‌های مقررات، واژه‌شناسی URF800، رهنمودهای URF800، رویه بازار، موارد مقررات URF و توضیحات مربوطه، مزایای فورفیتینگ برای صادرکنندگان، ریسک‌های مرتبط با فورفیتینگ، مزایای فورفیتینگ برای بانک‌ها و سایر موسسات، معایب فورفیتینگ، پیش‌شرط‌های لازم برای خرید عواید بدون حرجوع، عملیات فورفیتینگ و ضامم مقررات بیان نمودند.

وی ریسک‌های مرتبط با فورفیتینگ را شامل ریسک سیاسی، ریسک انتقال و ریسک تجاری برشمرد. در پایان این سمینار، جلسه پرسش و پاسخ برگزار شد.

انتصابات ICC

پاتریک هوبرت به رهبری کنترل ادغام ICC منصوب شد

اتاق بازرگانی بین‌المللی (ICC)، با خشنودی خبر انتصاب «پاتریک هوبرت» (Patrick Hubert)، یکی از شرکای کلیفرد چنس (Clifford Chance)، را به عنوان رئیس جدید کارگروه نظام‌های کنترل پیش‌ادغامی ICC اعلام کرد.

آقای هوبرت، پیش از پیوستن به کلیفرد چنس در سال ۲۰۰۴، مشاور عمومی و محقق ارشد در سازمان رقابت فرانسه بود. وی در این سازمان، تجربه همکاری با قانون‌گذاران حوزه رقابت را به دست آورد. آقای هوبرت، امروز ریاست گروه شیوه آنتی‌تراست را در دفتر پاریس کلیفرد چنس به عهده دارد. همچنین، او مسئولیت‌هایی در سازمان‌های دولتی و عمومی من جمله؛ معاون رئیس امور کارکنان (۱۹۹۵ تا ۱۹۹۷) و رئیس امور کارکنان (۲۰۰۲ تا ۲۰۰۴) دو وزیر

International Chamber of Commerce

دادگستری فرانسه، همچنین مشاور امور حقوقی و قانون گذاری رئیس جمهور سنگال (۱۹۹۲ تا ۱۹۹۵) را عهده دار بوده است. کارگروهی که توسط آقای هوبرت اداره می شود کشورهایی را با نظام های کنترل ادغامی معرفی می کند که با شیوه های توصیه شده شبکه رقابت بین المللی (ICN) سازگار نیستند. این کارگروه وظیفه آگاهی بخشی از کنترل ادغام و نقد شیوه ها و متقاعدسازی کشورهایی که دستورالعمل های خود را با استانداردهای ICN تطبیق می دهند، را دارد.

آقای هوبرت گفت: «از انتصابم به عنوان رئیس کارگروه نظام های کنترل پیش ادغامی افتخار می کنم. بی شک نقشی که ICC، به عنوان صدای کسب و کار بین المللی، بازی می کند باعث هماهنگی نظام های کنترل پیش ادغامی می گردد.»

رئیس کمیسیون رقابت، پل لوگارد (Paul Lugard) گفت: «از انتصاب پاتریک بسیار خوشنودم. اعتماد دارم که وی به ICC در پیشبرد فعالیت های کمیسیون پیرامون رقابت در زمینه کنترل ادغام و ارتقای وجهه ICC در جامعه آنتی تراست بین المللی کمک خواهد کرد.» کمیسیون رقابت ICC تضمین می کند که نیازهای کسب و کار مدرن و واقعیت های بازارهای جهانی در تدوین و اجرای قوانین و سیاست های رقابت در نظر گرفته می شود. کمیسیون در میان موارد دیگر، از تجربه و تخصص کسب و کار در همکاری با ICN در زمینه اجرای سیاست رقابت، رفتار یک طرفه، کارتل ها و ادغامها بهره می گیرد. به علاوه، کمیسیون در تدوین چشم انداز کسب و کار، در مباحث بین المللی پیرامون اصول دادرسی در قانون رقابت کمک می کند و اطلاعاتی را برای اصلاح قانون رقابت در اتحادیه اروپا، در مواردی چون؛ محدودیت های عمودی، توافقات افقی، اجرا توسط طرفین خصوصی همچنین، هماهنگی ارتباط بین دیدگاه های کسب و کار بین المللی پیرامون تحولات سیاسی رقابت در مناطق مختلف، ارائه می دهد.

تسهیلات ویژه برای اعضای کمیته ایرانی ICC

شرکت بیمه رازی از اعضای کمیته ایرانی ICC است که در نظر دارد تسهیلات بیمه ای خاص را به اعضای این کمیته اعطا کند.

این شرکت آمادگی خود را برای صدور بیمه نامه های بدنه اعضای کمیته ایرانی ICC با ۵۰ درصد تخفیف اعلام کرده است. اعضای کمیته ایرانی ICC جهت کسب اطلاعات بیشتر به مسئول مناقصات این شرکت بیمه، «علی قربانی» تماس حاصل فرمایند.

اخبار کمیته ایرانی ICC

تشکیل جلسه کمیسیون بانکداری

کمیسیون بانکداری کمیته ایرانی اتاق بازرگانی بین المللی ساعت ۱۰ صبح روز سه شنبه ۱۳۹۲/۰۴/۰۴، به ریاست دبیر کمیسیون مذکور، «فریده تذهبی» در ساختمان شمالی اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران تشکیل جلسه می دهد.

اهم مطالب مطرح در این نشست عبارتند از:

International Chamber of Commerce

خصوص «خرید دین» و بخشنامه بانک مرکزی

۲. حضور دبیرکل کمیته ایرانی اتاق بازرگانی بین‌المللی، «محمد مهدی بهکیش» در جلسه و طرح مباحث اقتصادی بانکی با ایشان
۳. اخبار و بخشنامه‌ها

برگزاری نشست کمیسیون بیمه

نشست کمیسیون بیمه کمیته ایرانی اتاق بازرگانی بین‌المللی در ساعت ۸:۳۰ صبح روز دوشنبه ۱۳۹۲/۰۴/۱۰، به ریاست دبیر کمیسیون مذکور، «نادر مظلومی» در طبقه اول اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران برگزار می‌شود.

در این جلسه رئیس زیر عنوان خواهد شد:

۱. تعیین حوزه‌های فعالیت کمیسیون بیمه در سال ۱۳۹۲
۲. بررسی مسائل روز صنعت بیمه

«آموزش مقررات متحدالشکل تعهد پرداخت بانکی»

مقررات متحدالشکل تعهد پرداخت بانکی

Uniform Rules for Bank Payment Obligation (URBPO)

۱۱ تیرماه ۱۳۹۲

کمیسیون بانکداری کمیته ایرانی اتاق بازرگانی بین‌المللی (ICC) در نظر دارد سمیناری را تحت عنوان «مقررات متحدالشکل تعهد پرداخت بانکی (URBPO)» برگزار نماید.

- سخنرانان: خانم فریده تذهیبی - آقای فریدون شیرازی
- زمان: سه‌شنبه، ۱۱ تیر ماه ۱۳۹۲ ساعت: ۸:۳۰ الی ۱۲:۳۰
- محل برگزاری: خیابان طالقانی شماره ۱۷۵، اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران
- ارتباط با دبیرخانه: تلفن: ۸۸۳۰۶۱۲۷ فکس: ۸۸۳۰۸۳۳۰ ایمیل: ICCIran@icc-iran.org

از علاقمندان دعوت می‌شود برای نام‌نویسی در سمینار فوق، هزینه شرکت در سمینار (مبلغ ۱/۲۰۰/۰۰۰ ریال برای اعضای کمیته ایرانی و ۱/۵۰۰/۰۰۰ ریال برای غیراعضا) را حداکثر تا تاریخ شنبه ۸ تیر ماه ۱۳۹۲ به شماره حساب ۱۵۵۰۰۵۰۰۹۲ کد شناسه ۹۲۰۵/۹۷ نزد بانک ملت شعبه وزارت نفت (کد/۶۳۲۵/۵) به نام کمیته ایرانی اتاق بازرگانی بین‌المللی واریز و اسامی شرکت‌کنندگان را به همراه تصویر فیش واریزی به دبیرخانه کمیته ایرانی ارسال نمایند.

معرفی کتاب:

«اصول و کلیات بیمه باربری و کاربرد آن»

کتاب «اصول و کلیات بیمه باربری و کاربرد آن» تألیف محمد جواد محمدیان امامی، عضو کمیسیون بیمه کمیته ایرانی ICC منتشر و روانه بازار کتاب شد.

بیمه باربری به سبب قابل تحمل کردن ریسک‌های ناشی از حمل محمولات برای طرفین یک معامله تجاری، یکی از حلقه‌های مهم در زنجیره مدیریت بازرگانی خارجی به شمار می‌آید. بدین لحاظ آشنایی با قواعد حاکم بر قراردادهای بیمه باربری می‌تواند در فرجام حمل و تبادل یک محموله، به ویژه اگر شامل حمل دریایی است؛ نقش به‌سزایی را بازی کند. پیچیدگی‌های تکنیکی و حقوقی در بیمه نامه‌های باربری و حمل دریایی کالا بسیار است. به همان نسبت دانش بیشتری نیز برای اداره کردن آن مورد نیاز است.

در کتاب حاضر سعی شده است که با تفسیر و تحلیل شرایط قراردادهای بیمه‌های باربری و به ویژه «کلوزهای» آن و ادای توضیحات کافی در مورد روزآمدی آنها، اطلاعات مورد نیاز در اختیار خوانندگان کتاب قرار گیرد. کتاب «اصول و کلیات بیمه باربری و کاربرد آن» در سه بخش تنظیم شده است: بخش اول سعی دارد مسائل و موضوعات مورد علاقه کارکنان بازرگانی خارجی، کارکنان ادارات بیمه باربری شرکت‌های بیمه و علاقه‌مندان به فراگیری بیمه‌های باربری و اشناسی را که سعی دارند خود را برای گذراندن امتحانات نمایندگی بیمه و کارگزاری بیمه آماده کنند؛ ارائه دهد. بخش دوم کتاب به بررسی فنی و تجزیه و تحلیل قراردادهای بیمه باربری پرداخته و با کالبدشکافی شرایط به کار گرفته شده در کلوزهای بیمه باربری، مفاهیم مورد نظر تدوین‌کنندگان کلوزهای بیمه و بیمه‌گران را توضیح داده است. این بخش می‌تواند مورد استفاده کارشناسان، مدیران و داوران و تعدیل‌گران و برآوردکنندگان خسارات بیمه‌های باربری قرار گیرد. بخش سوم کتاب اختصاص به بررسی مقایسه‌ای کلوزهای بیمه باربری ۱۹۸۲ و ۲۰۰۹ دارد و با ارائه موردکاوی‌های تخصصی، زمینه تغییرات به وجود آمده در کلوزهای مربوطه را بررسی می‌کند. مطالعه این کتاب به علاقه‌مندان به موضوعات فوق توصیه می‌گردد.

دولت آینده، دولت بخش خصوصی است

«هفته نامه تجارت فردا» در شماره ۴۴ خود، پرونده‌ای را به سفرهای خارجی رئیس جمهور و فرصت‌هایی که از دست رفت، تحت عنوان «جاماندگان از سفر» اختصاص داده است. در این پرونده گفت‌وگویی با «محمد مهدی بهکیش»، اقتصاددان ایرانی، با عنوان «دولت آینده، دولت بخش خصوصی است» می‌خوانیم. تجارت فردا، در این مصاحبه به سفرهای رئیس جمهور بدون حضور هیات تجاری همراه پرداخته است. متن کامل این مصاحبه از نظرتان می‌گذرد.

دولت آینده، دولت بخش خصوصی است

گفت‌وگو با محمد مهدی بهکیش

هفته‌نامه تجارت فردا - (خرداد ماه ۱۳۹۲)

علیرضا بهداد

یک، دو، سه، ... بیست و پنج، بیست و شش، ... پنجاه و پنج، پنجاه و شش، پنجاه و هفت، ... نود و نه، صد. خبری از فعالان اقتصادی نیست. هواپیمای رئیس‌جمهور تازه در فرودگاه نشسته است. تجار کشور میزبان می‌پرسند چرا رئیس‌دولت یکی از بزرگ‌ترین کشورهای قدرتمند خاورمیانه، بخش خصوصی خود را همراهش نیاورده. جوابی نمی‌گیرند. مجبورند دست خالی به خانه‌شان برگردند.

این حال و هوای سفرهای مختلف رئیس‌جمهور به کشورهای مختلف طی سال‌های گذشته بوده است. چرا دولت ایران از بخش خصوصی در توسعه روابط دیپلماتیک خود بهره نبرد و آنان را به بازی نگرفت. دکتر محمد مهدی بهکیش، دبیرکل کمیته ایرانی اتاق بازرگانی بین‌الملل به این پرسش پاسخ می‌دهد.

***

* بحثی که ما برای این هفته در نظر گرفته‌ایم درباره سفر رئیس‌جمهور به کشورهای دیگر و هیات همراهش است. هر رئیس‌جمهوری که به سفر خارجی می‌رود معمولاً یک هیات تجاری را برای مذاکرات اقتصادی همراه خودش می‌برد. در طول این هشت سالی که گذشت کمتر اتفاق افتاده است بخش خصوصی رئیس‌جمهور را در سفرها همراهی کنند و بیشتر یکسری گروه‌های خاص ایشان را همراهی کرده‌اند. در دنیا این روال به چه شکلی است؟ یعنی هر رئیس‌جمهور که به کشور دیگری می‌رود، آیا خودش را ملزم می‌داند که بخش خصوصی را به همراه ببرد؟ این قاعده است؟

این موضوع بستگی دارد به اینکه رئیس‌جمهور چقدر خودش را متصل یا متکی و نهایتاً نیازمند به بیزینس‌من‌ها یا فعالان اقتصادی، تجار و صنعتگران بداند. در کشورهای غربی چون درآمد دولت‌ها (تقریباً نزدیک به ۷۰ درصد آن) از مسیر مالیات

تامین می‌شود، هر چه بیزینس‌من‌ها یا فعالان اقتصادی کاسبی بیشتری داشته باشند مالیاتی که دولت می‌گیرد بیشتر خواهد بود. پس برای اینکه رئیس یک دولت درآمد کشورش را زیاد کند باید یک گروه فعال اقتصادی را با خودش بردارد و ببرد و از موقعیت سیاسی‌اش استفاده کند که اینها را به تجار و فعالان اقتصادی سایر کشورها معرفی کند تا اینکه بتوانند کار بیشتری انجام بدهند و صادرات و واردات گسترده‌تری داشته باشند. در نتیجه آن صادرات و واردات هم دولت مالیات بیشتری بگیرد و با این مالیات امکانات وسیع‌تری را به شهروندانش ارائه دهد.

در کشور ما این ارتباط بین دولت و فعالان اقتصادی شکل گرفته است؟

در کشور ما به چند دلیل این نوع ارتباط بین دولت و فعالان اقتصادی به وجود نیامده است.

چرا به وجود نیامده است؟

یکی سابقه تاریخی است که اصولاً مالکیت عمده دست پادشاهان بوده است. شاه‌عباس را نگاه کنید خودش بزرگ‌ترین تاجر بوده است بیایید جلوتر پادشاهان دیگر را نگاه کنید اکثر آنها خودشان بزرگ‌ترین تاجر بودند و بیشتر فعالیت‌ها دست‌شان بوده است. بیایید تا رضاشاه، رضاشاه اکثر زمین‌های کشور را به نام خود زده بود به طوری که وقتی در سال ۱۳۲۰ رفت، می‌گفتند که بیش از نصف زمین‌ها برای رضاشاه است.

* که البته همه آنها را به محمد رضا داد!

خیلی‌ها را به مالکان برگرداندند و یک مقدار هم بخشیده شد به پسرش. پس یک دلیل آن این است که اصولاً مالکیت و فعالیت‌های عمده تجاری دست خود پادشاهان و اطرافیان‌شان بوده است. نیازی به فعالان اقتصادی نداشتند و اگر فعالان اقتصادی هم حضور می‌یافتند معمولاً عامل خودشان بودند. دوم اینکه اصولاً روحیه چپ در ایران که از اواخر قرن ۱۹ که از طریق قفقاز آمد و ناحیه شمال را عملاً مثل خوره گرفت و حتی تا خراسان هم رفت. این نگرش چپ باعث شد که دولت‌ها برای اینکه خودشان را یک مقدار متجدد نشان بدهند از سرمایه و سرمایه‌دار، خودشان را دور نگه دارند و از سرمایه‌دار و آنهایی که عامل اقتصادی هستند، فاصله بگیرند ضمن اینکه دولتی بودن اقتصاد خیلی زیاد شد. اقتصاد قبلاً دست پادشاهان بود و حالا آمد دست دولت‌ها. یعنی ظاهر آن درست شد ولی باز همان دولتمردان هستند که این اموال دولتی را می‌گردانند و روی کاغذ مالکیت آن نام مالکیت را می‌نهند. ولی واقعاً آنچه نصیب مردم معمولاً نمی‌شود، منافع حاصل از آن مجموعه‌ای است که در اختیار دولت است، چون بهره‌وری آن خیلی پایین است. این دو عامل باعث شد که اصولاً بخش خصوصی خیلی کوچک باقی بماند. از آن طرف هم شما اگر سابقه تاریخی را نگاه کنید طی شاید ۱۴۰۰ سال گذشته یا هزار سال بعد از اینکه اسلام آمد ایران، شکل واقعی ایران که یک سرزمین وسیع باشد در هیچ کدام از این سلسله‌هایی که تشکیل شد، به وجود نیامد. از طاهریان بگیرید و صفاریان و خوارزمشاهیان که آخرین آن بود بعد مغولان آمدند. اکثر شهرهایی که امروز ما به نام ایران می‌شناسیم با آنهایی که از دست دادیم هر چند سال یک بار دست به دست می‌شدند و سرزمینی واحد شکل نمی‌گرفت، پس مالکیت استقرار پیدا نکرد. در نتیجه اصولاً آن فتووالیسمی که در اروپا شکل گرفت و ۱۱ قرن طول کشید در ایران پیش نیامد و در نتیجه ثروتی که از یک نسل به نسل دیگر منتقل بشود در ایران شکل نگرفت. خب نداشتن این مبنای مهم شکل‌گیری سرمایه و ثروت در ایران را در نطفه خفه کرد. در دوره جدید اگر قرن بیستم را نگاه کنیم، نگرش چپ و فعالیت‌های اقتصادی در دست دولت باعث شد که ما طی ۲۰ سال گذشته هم بخش خصوصی فعالی نتوانیم داشته باشیم ضمن آنکه همان بخش خصوصی هم که داریم مورد استقبال دولت‌ها خیلی نیستند. دولت‌ها به خاطر درآمدهای نفتی خودشان را نیازمند بخش خصوصی و مالیات نمی‌بینند بلکه خود را ارائه‌دهنده سوبسید می‌دانند. دولت کمک می‌کنند بخش خصوصی برود و پولدار شود

پس جریان مالی از طرف دولت به طرف فعالان اقتصادی است. ارز را دولت است که باید در اختیار اینها بگذارد، امکانات مالی را دولت باید در اختیار اینها بگذارد. بنابراین بخش خصوصی و فعالان اقتصادی یکپارچه محتاج دولت هستند در صورتی که در جوامع دموکراتیک دولت است که نیازمند کار بیشتر فعالان اقتصادی است تا درآمد بیشتری داشته باشد. یعنی بخش خصوصی‌شان باید برود به چین و ماچین کالا صادر و وارد کرده تا درآمد ایجاد کند و دولت هم از قبل آنها مالیات بگیرد و بتواند هزینه‌هایش را بدهد این درحالی است که دولت ما اصلاً به این کارها احتیاج نداشته است.

* پس به خاطر همین است که بخش خصوصی عمدتاً در هواپیمای سفرهای رئیس‌جمهور به خارج از کشور، صندلی ندارد؟

دولت اصلاً نیازی نمی‌بیند که بخش خصوصی را با خود ببرد.

* در هیچ دولتی یا اینکه فقط در دولت آقای احمدی‌نژاد؟

من فکر می‌کنم آن دولت‌هایی که یک مقداری دنیا را بیشتر می‌شناختند و دورنگرتر بودند، می‌دانستند همیشه این درآمد نفتی ادامه نمی‌تواند داشته باشد و جامعه دارد شکلش تغییر می‌کند. بعضی موقع‌ها دولت، تعدادی از فعالان اقتصادی را به همراه خودش می‌برد که عمدتاً افراد دست‌چینی بوده‌اند که به دلایل خاص دولت را همراهی می‌کردند.

* منظورتان از دلایل خاص چیست؟

دلایل خاصی که حالا یک گروهی را می‌خواستند ارتقا بدهند یا بیشتر فعال بکنند. من هیچ وقت در این ۳۰ سال بعد از انقلاب ندیدم که دولت واقعاً بخواهد بخش خصوصی را در کنار خود داشته باشد. دولت ترکیه این کار را می‌کند چون درآمد‌هایش بیشتر از طریق مالیات است و نیاز دارد که بخش خصوصی‌اش بیشتر کار کند بنابراین وقتی اردوغان می‌آید ایران، ۲۱۰ نفر تاجر با خودش می‌آورد. شما به سفارتخانه‌های ما نگاه کنید ۲۰ سال است که وزارت بازرگانی و اتاق بازرگانی دارند تلاش می‌کنند که در سفارتخانه‌ها یک رایزن بازرگانی به وجود بیاید تا تاجری که می‌رود در آن کشور کمکش بکنند. من خودم جزو کسانی بودم که در این مسیر تلاش زیادی انجام دادم که این رایزن‌های بازرگانی به وجود بیاید. وزارت خارجه خیلی کمک کرد، وزارت بازرگانی خیلی تلاش کرد و یکسری رایزن بازرگانی هم به وجود آمد اما چون تجار و صنعتگران به سفارتخانه‌ها راه نداشتند نتوانستند از این رایزن‌ها استفاده‌ای ببرند. در صورتی که وقتی بیزینس‌من کشور دیگری به ایران می‌آید سفرای ما دنبال او راه می‌افتند تا کارش را هر جور که شده راه بیندازند ولی تجار ما که می‌رفتند به سفارتخانه‌ها راهی نداشتند.

می‌خواهم بگویم فقط این نیست که رئیس‌جمهور به فعالان اقتصادی ما بی‌توجه باشد و حتی سفارتخانه‌های ما چون سیاسی هستند و بیشتر فعالیت و نوع آدم‌هایی که در سفارتخانه‌هایمان هستند سیاسی است، توجهی به اقتصاد نمی‌شود. زمان آقای هاشمی این ترکیب تغییر کرد. چون خود آقای هاشمی تقریباً رویکرد اقتصادی‌اش خیلی قوی بود در نتیجه روی سفارتخانه هم توانست اثر بگذارد. به نظر من فعالیت رایزن‌های اقتصادی از همان زمان آقای هاشمی شروع شد و در دوره آقای خاتمی ادامه یافت. ولی در این هشت سال اخیر دوباره برگشتیم به سیاسی شدن بیشتر و مسائل اقتصادی را کمتر آقای دکتر احمدی‌نژاد دنبال کردند. با اینکه خیلی هم سفر رفتند ولی هیچ موقع ندیدم ایشان نامه‌ای به اتاق بنویسند که سه نفر هم همراه ایشان باشند. اگر هم کسی بوده است از اطراف خود رئیس‌جمهوری بوده است. مهم نیازهاست که رفتار ما را شکل می‌دهد. در کشور ما دولت به بخش خصوصی نیازمند نیست، در نتیجه در هیچ کجا محل زیادی به آن نمی‌گذارد، از طرفی هم تعداد آنها هم محدود است ثروت‌شان نیز محدودتر. در ترکیه تقریباً برعکس است. دولت نیازمند فعالین اقتصادی است برای اینکه درآمدش را باید از این محل تامین کند در نتیجه بخش خصوصی را با خودشان به کشورهای مختلف می‌برند. امکاناتی که در داخل ترکیه به آنها می‌دهند خیلی بیشتر است برای اینکه درآمدش را باید از آن محل تامین کند، در نتیجه به آنها

محل می‌گذارد. حتی یک تاجر ترک که الان می‌آید به تهران، سفارت ترکیه بلند می‌شود دنبالش راه می‌افتد در صورتی که تاجر ما وقتی به ترکیه می‌رود شاید نتواند حتی به داخل سفارتخانه به راحتی رفت و آمد کند.

این تحویل نگرفتن‌ها و این نادیده گرفتن‌ها چه تاثیری می‌تواند در رشد بخش خصوصی ما داشته باشد؟

قطعاً تاثیر بلندمدت‌اش خیلی نگران‌کننده است. دنیای امروز دنیای دموکراسی از یک طرف و از طرف دیگر دنیای فعالیت بخش خصوصی است. که این دو روی را من دو روی یک سکه می‌بینم. دوره‌ای که دولت‌ها بیایند تجارت کنند گذشته است. دوره‌ای که هر کشوری برای خودش دیواری بکشد و خودش هر کاری که دلش می‌خواهد بکند، گذشته است. دنیا تبدیل شده است به یک مجموعه‌ای که شاید خیلی طول نکشد تا ۵۰ سال آینده که دیگر اصلاً مرزی بین کشورها در دنیا وجود نداشته

باشد. در چنین دنیایی افراد باید بتوانند هر کجا حق دارند کار کنند و هر کجا می‌خواهند بتوانند رفت و آمد کنند. چنین فضایی الان در اروپا دارد به وجود می‌آید، شما ببینید یک فرانسوی در هر کجای اروپا دلش می‌خواهد می‌تواند برود کار کند و در هر کدام از این کشورها برود و برگردد. دنیا به آن طرف دارد می‌رود و در یک چنین فضایی طبیعتاً باید یک فعالیت رقابتی انجام دهیم وگرنه نمی‌توانیم داد و ستد نداشته باشیم. جامعه خودکفا دیگر در آینده در دنیا وجود نخواهد داشت. بنابراین باید داد و ستدی بین جوامع و محل‌هایی که در دنیا وجود دارد، داشته باشیم. چون تخصص هم خیلی دارد بالا می‌رود و هر کسی تولیدکننده هر چیزی نمی‌تواند باشد. هر کسی متخصص چند سری کالاها و خدمات می‌تواند باشد. باید خودمان را آماده کنیم که می‌خواهیم در چه چیزهایی متخصص شویم. ما می‌خواهیم در چه زمینه‌هایی در دنیا حرفی برای گفتن داشته باشیم. آیا می‌خواهیم در پتروشیمی واقعاً حرفی برای گفتن داشته باشیم؟ آیا می‌خواهیم در فولاد حرفی برای گفتن داشته باشیم یا دیگر چیزها؟ من فکر می‌کنم هنوز خیلی از مبانی هست که ما نتوانسته‌ایم تصمیم بگیریم و در نتیجه چند سال دیگر در هیچ‌کدام از اینها حرفی برای گفتن نخواهیم داشت. حتی در پتروشیمی ما حرفی برای گفتن نخواهیم داشت. به صنعت پتروشیمی نگاه کنید، حداقل از چهار عامل به وجود آمده. ماشین‌آلات، سرمایه، مواد اولیه و نیروی انسانی. مدیریت را هم من می‌گذارم جزو نیروی انسانی. این صنعت را ما می‌خواهیم با کجا به رقابت بکشانیم؟ فرض کنیم صنعت پتروشیمی ما می‌خواهد با هند یا یک کشور اروپایی یا عربستان رقابت کند. ماشین‌آلات را که از بیرون می‌خریم، آنها هم دارند می‌خرند. پس ما از بابت ماشین‌آلات کالاهایمان را ارزان‌تر نمی‌توانیم دربیابیم. چرا چون باید ۲۷ تا ۲۸ درصد بهره بدهیم، در آن کشورها خیلی هزینه پایین‌تر است. نیروی انسانی ما در ایران ارزان‌تر نیست. در محاسباتی که پارسال من خودم انجام دادم در یکی از این مجموعه‌ها ما هزینه واقعی نیروی انسانی‌مان به نسبت کاری که می‌کند تقریباً برابر با هنگ‌کنگ است. پس نسبت به هند و عربستان و اینها ما نیروی انسانی‌مان ارزان‌تر هم نیست. حالا مواد اولیه، مواد اولیه؛ را هم اگر بخواهیم به قیمت بین‌المللی در اختیار بگذاریم به شما قول می‌دهم تا چند سال دیگر صنایع پتروشیمی همه‌اش می‌خوابد.

در صنایع دیگر هم وضع بهتر از این نیست.

دقیقاً، در صنایع دیگر هم وضع به این صورت است. ما در دنیای آینده چه نوع کالایی را در فضای رقابتی می‌خواهیم تولید و صادر کنیم که در مقابل‌اش کالای دیگری را وارد کنیم. کشورها به این متکی هستند که کالایی را به تولید برسانند و درآمدی را ایجاد کنند و آن درآمد را صرف نیازهایشان کنند. ما اگر بنا بود به WTO بییونددیم، گروه کاری‌مان که تشکیل شد ولی هنوز رئیس آنجا ندارد، همین فردا اگر آمریکایی‌ها موافقت کنند یک رئیس برایش تعیین کنیم از پس‌فردا هم بیایند بگویند که بیایید مذاکره کنید، نمی‌دانیم چه کالایی آن مزیت‌ها را برای ما دارد. مهم‌ترین‌اش کالاهای پایین‌دستی نفت و گاز است ولی حتی اگر ما تصمیم مناسبی برای قیمت‌گذاری خوراک این واحدها نگیریم حتماً می‌تواند مزیتی نداشته باشد. پس بنابراین در کنار آنکه من فکر می‌کنم ۴۰ تا ۵۰ سال دیگر واقعاً مرزهای اطراف ما هم برداشته خواهد شد و دنیا تقریباً به صورت

یکپارچه یا دوپارچه درخواهد آمد این را هم در نظر دارم که موقعیت خودمان را هنوز نشناخته‌ایم. نفت هم به نظر من به سرعت فضایش دارد تغییر می‌کند. الان با اکتشافی که در گاز شده، آمریکا تا پنج سال دیگر خودکفا می‌شود و تا سال ۲۰۱۶ صادرکننده گاز مایع خواهد شد و در سال ۲۰۲۱ صادرکننده گاز طبیعی به دنیا خواهد شد و چون قیمت‌هایشان پایین است حتی بازارهای ژاپن را هم خواهند گرفت. صدور گاز به مقدار قابل توجه از طریق آمریکا باعث خواهد شد که قدرت روسیه از این طریق در اروپا کمتر شود و قدرت خاورمیانه هم کم خواهد شد. منابعی که الان در شرق آفریقا در گاز کشف شده بسیار قابل توجه است. سه، چهار کشور را دربر می‌گیرد و همه اینها به لطف تکنولوژی جدید و به لطف گران شدن قیمت نفت است که سرمایه‌گذاری در منابع جایگزین را اقتصادی کرده است. من فکر می‌کنم تا ۱۰ سال آینده بازار نفت و گاز در دنیا به کل به هم خواهد خورد. ما از گازمان اگر از طریق پاکستان و هند بتوانیم استفاده کنیم خیلی حسن دارد. اگر نرویم جایگزین پیدا خواهد شد. من فکر می‌کنم در آینده نفت‌مان را بیش از یک میلیون بشکه حتی اگر تحریم‌ها هم برداشته شود نمی‌توانیم

بفروشیم.

*در آینده یعنی چند سال دیگر؟

تا پنج سال دیگر.

*حالا دولت آینده بخش خصوصی را باید چطور به کار بگیرد؟

رئیس‌جمهور آینده باید سه عامل را در نظر بگیرد. اول اینکه دنیا به سرعت در حال تغییر است و دارد به طرف یکپارچه شدن هدایت می‌شود. دوم اینکه در این دنیا همه چیز تخصصی خواهد شد. هر کشوری یا هر ملتی یا هر منطقه‌ای در تولید یک کالا یا چند کالا و خدمات تخصص پیدا می‌کند و سوم اینکه بازار فعلی و سنتی که ۴۰ تا ۵۰ سال دوام داشته است مانند بازار نفت و گاز اینها به شدت تغییر خواهند کرد و نهایتاً اینکه ما در آینده این نسبت از درآمد نفت و گاز را نخواهیم داشت. اگر در همه اینها فرد مطلعی باشد که بداند دنیا چگونه دارد تغییر می‌کند و با چه سرعتی دارد تغییر می‌کند به نظر من به سرعت شروع می‌کند به توانمند کردن بخش خصوصی. یکی از راه‌های توانمند کردنش این است که وقتی می‌آید رشد کند جلویش را نگیرند. سنگ‌های جلوی پایش را جمع کنند، مقررات زائد و مانع و نامناسب را حذف کنند. احتیاجی نیست که دولت بیاید کمک مالی کند، احتیاج دارد که سفارتخانه‌ها را در اختیارشان بگذارد و بتوانند از کمک سفارتخانه‌ها واقعاً استفاده کنند. من فکر می‌کنم رئیس‌جمهور آینده قطعاً به طرف بخش خصوصی خواهد رفت چون نیازمندش خواهد شد. باید کار ایجاد کند و مالیات بگیرد تا بتواند مملکت را بهتر بچرخاند.

*اگر به عنوان جمع‌بندی صحبتی دارید بفرمایید؟

امیدوارم آنهایی که درک بهتری از شرایط بین‌المللی دارند سکان اداره مملکت را به عهده گیرند. الان دیگر این دوره گذشته است که به تنهایی برای خود بتوانیم تصمیم بگیریم. ما در داخل منطقه چه خواهیم و چه نخواهیم با عراق همسایه‌ایم به نوعی شریک، با افغانستان همسایه‌ایم به نوعی شریک، با آذربایجان همچنین و با کشورهای جنوب خلیج فارس هم همین‌طور و از طریق اینها با دنیا متصل‌ایم و مرتبط. همه باید دست به دست هم دهیم تا سازمان جدیدی را که می‌آید روی کار بتوانیم بهتر قانع‌اش کنیم و کمک‌اش کنیم با شناخت بهتری کار را شروع کند و قطعاً اگر با این شناخت باشد منافع مملکت ایجاب می‌کند که ما به طرف آشتی با دنیای بیرون یا آشتی بهتر یا تعامل بهتر با دنیای بیرون برویم و سعی کنیم اگر نگرانی هم هست در دنیا یا برداشت غلطی از ما هست آن را تصحیح کنیم.

